



Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 15 Μαρτίου 1884

Ἀριθ. 85+140

### Πρώτο.

Τώρα θὰ μὲ ρωτήσετε καὶ τί κάνουν αὐτοὶ οἱ βουλευτὰὶ ποῦ ἀποχώρησαν;

Δὲν ξέρω, ξέρω μόνον ὅτι θὰ κάνουν, καὶ θὰ κάνουν ὅ,τι τοὺς φωτίσει ὁ Θεός.

Ἄφησαν τὸν Τρικούπη νὰ ψηφίσῃ τοὺς νόμους μονάρχου τοῦ γιὰ νὰ ἔχουν τὸ θάρρος μεθαύριο νὰ ποῦν:

Ἄκυρος ὁ γάμος σου=

Ἄκυροῦνται οἱ νομοὶ ποῦ ἐψηφίστηκαν παρανόμως.

Βρὲ κτάνη, αὐτὰ τὰ ἑκατομύρια ποῦ σὰς φόρτωσε ὁ Τρικούπης στὴ ράχη, ποῖος θὰ τὰ πληρώσῃ; Σεις.

Τώρα γελάτε, γιατί σὰς μπήκε ἡ θυλιὰ στὸ λαιμό; δὲν καταλάβατε ὅμως ἀκόμα καὶ τὸ σφύζιμό της.

Μεθαύριο, τὸν ἄλλο χρόνο ποῦ θὰ μπαίνουγαίνουν οἱ δημοῖσιοι ἀρπάχτορες καὶ θὰ σὰς γυρεύουν τοὺς φόρους τριδιπλοῦς καὶ δεκαδιπλοῦς, καὶ ὅταν θὰ κλείνετε τὰ μαγαζιά σας, γιατί δὲν θάχετε νὰ πληρώσετε, καὶ θὰ σὰς τραβοῦν ἀπὸ τ' αὐτὴ καὶ μέσα, τότε θὰ μὲ θυμηθῆτε καὶ θὰ λέτε:

Μωρέ, καλὰ τάλεγε ὁ Παληάνθρωπος.

Θὰ μὲ ρωτήσετε, —Καὶ τί πρέπει νὰ κάνουμε;

Δὲν ξέρω, νὰ περιμένετε τί θὰ ποῦν αὐτοὶ οἱ ἀποχωρήσαντες ἀπὸ τὴ Βουλὴ, οἱ ὁποῖοι θὰ βγάλουν μανιφέστο καὶ θὰ ποῦν τὰ καθέκαστα καὶ πρὸς τὸν Λαὸ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα.

Ἀποχώρησαν κοντὰ ἐξήντα βουλευτὰι, ἐξήντα γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, καὶ ὄχι τσακνοκούδουνα τῆς Θεσσαλίας, ζωντόβολα σωστὰ, τῶν ἐποίων ἡ μόνη δόξα ποῦ θὰ τοῦ ἀπομείνῃ εἰς ὅλη τους τὴ ζωὴ, θὰ ἦναι ποῦ θὰ λένε:

Εἴμαστε καὶ μεῖς μιὰ φορὰ βουλευτὰι, ἐλεήσατέ μας τώρα μὲ κάμμειαν πεντάρα.

Ἄρραϊά δόξα.

### Δεύτερο.

Ἐγὼ ὡς τώρα ἐπίστευα πῶς ὁ Δήμαρχός μας ἤτανε μόνον καλὸς καὶ ἀγαθός, ἦγουν μπουφός, ποτέ μου ὅμως δὲν ἤλπιζα νὰ ἦναι καὶ βλάξ.

Ἐκανε λέει πρότασι καὶ ἐγείνε δεχτὴ στὸ δημοτικὸ συμβούλιο νὰ φτειάσῃ ὁ δῆμος 100 κάρρα, γιὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως, γιὰ τὸ χαλικόστρωμα καὶ τὰ λοιπὰ.

Αὐτὰ τὰ ἑκατὸ κάρρα, θέλουν ἑκατὸ ἀλόγατα, τὰ ἑκατὸ ἀλόγατα θέλουν σταύλους, θέλουν τροφή, καὶ θέλουν καὶ διακόσους ἀνθρώπους γιὰ τὴν ὑπηρεσία τους.

ἽΟλα δὲ αὐτὰ τὰ μικρὰ ἐξοδα ἀναβαίνουν σὲ 150 χιλιάδες

δραχμαῖς, ἐνῶ ὡς τώρα ἐξώδευε ὁ δῆμος μονάχα 50 χιλιάδες τὸν χρόνο, ἀφίνομε πλέον ποῦ ἐκεῖνοι ποῦ θὰ τρέφουν τὰ ἀλόγατα, θὰ κλέφτουν σὰν ζῶα λογικὰ καὶ αὐτὴ τὴ μιστὴ τροφή ἀπὸ τὰ ἀλόγα ζῶα, εἰς τρόπον ὥστε θὰ κατανήσουν τὰ ἀλόγα τόσο χρήσιμα γιὰ τὸ δῆμο, ποῦ καὶ τὸ τομάρι τους νὰ μὴ τὸ παίρνουν οὔτε οἱ σκετζήδες.

Μπὰ ποῦ νὰ σὰς πάρῃ ὁ διάολος, μὰ τί ὅλοι μαζωμένοι βαλθήκατε νὰ μὰς φορήσετε διὰ μιᾶς;

Πρὲ ἀδερφέ, κύρ Δήμαρχε, ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες δὲν δίνεις γιὰ τὸν καθαρισμὸ τῆς πόλεως μὲ τὰ νέα σχέδιά σου;

Δός μου μένα μόνον ἑκατὸ, καὶ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ καθαρίσω μαζὺ μὲ ὅλαις τῆς λέραις τῆς πόλεως καὶ σὲ μαζὺ. Ναί, μὰ τὴν κουταμάρα, ποῦ δαίρνει τὸ κεφάλι σου.

Ἕλιος κι' ἀπὸ σέ.

### Τρίτο.

Ἀπὸ τὴ Κέρκυρα. Ἐγκὸ Μίτσιο Μπαρπὲρι ἐγκὸ τρόπος ἴς τὸ ταβέρνα Κοκινάρις μαζὺ τίς ἄλλαις ἀντροπος, καὶ λέω, ἐβίβα Παληάντροπος, ἀντροπο καλὸς, καὶ θέλο νὰ κάνεις ἕνα περίπατο οὔνα Πρίντεζι καὶ ἐγὼ κάνεις τὰ ἐξοδα καὶ οὔλα ἀφτὰ γιὰ νὰ σοῦ κάνι ἕνα παράπονος, ποῦ Μάνθος Κιμπηλίτης δὲ θέλι νὰ βλέπι ἐμένα ταβέρνα γράψε ἐφημερήδα σου ἀφτὰ καὶ ἐγὼ σοῦ στέλνω ἕνα γάτω χρόνους πολιαῖς.

Σημ. Παληάνθρώπου. Τώρα μὰς ἐδώσεσ καὶ σὺ καὶ καταλάβαμε. Μὰς κοριϊδεύεις, ἀδερφέ; τί δουλειὰ ἔχω γὼ στὸ Πρίντεζι, μὰς καὶ μὲ πῆρες γιὰ κάνένα βασιλέα νὰ κάνω καὶ ταξείδια; Ἐχομε δουλειὰ τώρα, ἄλλη φορὰ ἐρχομαι ποῦ κοντὰ στοὺς ἄλλους σιδηρόδρομους θὰ γείνουν καὶ οἱ σιδηρόδρομοι τῆς θάλασσας. Ὅσο γιὰ τὸν γάτω, στείλτον, γιατί τὸν θέλω νὰ βγάη τὰ μάτια τοῦ Τρικούπη, γιατί ὁ δικός μου δὲν εἶναι ἱκανὸς γιὰ τέτοιαις δουλειαις.

### Τέταρτο.

Ἄλλο ἀπ' τὴν Κέρκυρα. Ὁ συντάχτης τοῦ Βούκιου τῆς Κέρκυρας μόλις εὔγανε τὸ πρῶτο φύλλο, καὶ ἐξεδόθηκε ἐνταλμα σύλληψις ἐναντίον του, διότι λέει ἐγράψε ἄχρεια. Ἐγὼ τὸ διάβασα τὸ φύλλο καὶ δὲν βρῆκα τίποτα μέσα ἀπὸ τέτοια παρὰ λίγα καὶ καλὰ, ὁ δὲ Εἰσαγγελέας κύρ Μπένσης, ἐπρεπε πρὶν γυρέψῃ τὴν τιμωρία ἐνοῦς δημοσιογράφου, νὰ τὴν προπροσαλέσῃ μὲ εὐγενῆ τρόπο καὶ τὸν συμβουλέψῃ. Μὲ λόγια δὲν διαφθείρεται τόσο ἡ κοινωνία, ὅσο μὲ ἔργατα, καὶ ὁ κ. Μπένσης δὲν θὰ κάνῃ ἄσχημα νὰ διαβάσῃ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴ τοῦ ἐγράψε ὁ Ραμπαγᾶς.



πωμένα που διαβάσαμε στην 'Εφημερίδα, και σε προσκαλούμε να μας εξηγήσει τι λένε. Διάβασε.

Λόμ θωηφιάν λικκ ωφικτ λω ήτα δο, φν λίκκ μίκκ χομόκκηχ. Δηλτυκκ ωλ φν λίκκ ωλ κκ κίωσοικκ θω ψυβακκ φυ χτζ νωκωκκτιθακ. Εθωκτ κκ χυκκζολυκκ. Ομ σε θαηζωκκ νν κα θοκκδοκκζοικκ ντμν χωιβ δουκκχκκζακ σογτ».

Σημ. Παληαρθρώπου. "Αμ τέτοιοι βλάκες Συριανοί είστε και τέτοια ξέρετε. Να, βρε βλάκιδες να σας τὰ εξηγήσω, γιατί είναι άρχαία ελληνικά. Θα πουν αυτά :

"Οτι ο Κορσυναλάς χρωστά της Μιχαλούς και του Κούζη κάμποσα και δεν μπορεί να του τὰ πληρώσει "Οτι έτοιμάζεται για κανόνι γιατί δεν βγαίνει στα έξοδα. "Οτι δεν πληρώνει της παραμένες και ότι υπερπαραζεκουτιάστηκε και ότι κατάντησε σωστός Κόντε Πεινάος, γιατί τρέφετε με βερεσέδια. Υπάρχουν και κχτι πιο βαθεία ελληνικά μέσα τὰ όποια δεν μπορώ να τὰ εξηγήσω επί του παρόν. Φτάνει σας και αν θέλετε περισσότερη εξήγηση, γράφετέ με να ρωτήσω και τον Σλήμαν που άνασκαλεύει και της κυπριαίς και βγαίνει άγάματα.



Μ' αυτό θα τελειώσει η άποχώρησις.

#### Είκοστόν πρώτον.

'Απ' τή Θήρα. Έχουν και οι Σαντορινοί τὰ τρεχάματά τους. 'Ο άγιος επίσκοπος των πέρασε λέει από δυό κ' έδω χρόνια στην 'Αμοργό στο μοναστήρι και χτύπησε από τὸ ταμείο του μοναστηρίου 250 δρ. για τὸ ποδοκόπι του και άλλαις 700 δρ. για να της μοιράσει στους φτωχοὺς, οι όποιοι ὅλοι θὰ κατεικοῦσαν μέσα στο πουγκί του, γιατί η δραχμαίς δεν βγήκαν από κεί μέσα, όταν δὲ γύρισε στη Θήρα είχε και ένα καίκι φορτωμένο άρνιά, κάρβουνα, κότες, λάδι και λοιπά. 'Επειδὴ δὲ και του άρρεσε αυτό τὸ φορολογικὸ ταξιδάκι τὸ επανάλαβε και τὴν άλλη χρονιά και γύρισε φέρνοντας πλουσιώτερα δώρα. Τώρα όμως που άλλαξε ὁ γούμενος βρέθηκε ελλειματίας κάμποσαις χιλιάδες τὸ όποιο άμα που άκουσε ὁ άγιος επίσκοπος φώναζε :— Πρέπει να καταδιωχθῆ ὁ κλέφτης. Έστω δὲ με τὸ να πῆγαν αυτά στα αυτιά του γούμενου 'Ακύλα, σηκώθηκε αυτός και πῆγε στον άγριο δεσπότη και του εἶπε.—Βρε τραγόπαπα, είσαι μασκαράς, μαζὺ τὰ φάγαμε κι' αν τολμάς καταγγεῖλέ με.

"Αμ καυμένη δεσπότη μαζὺ σου θα τὰ πάρης, δεν σεδάστηκες και λίγο τὰ γένεια σου να κλέφτης με διακρίσει. Τώρα να δούμε με τί μούτρα θα άπολογηθῆς, κύριε δεσποτοβελέντζα, που να ἔχης τὴν κατάρα του διαβόλου που θα σε πάρη σύσωμο. Άει στο διαβολο λοιπόν και αν δεν ξέρης τὸν δρόμο βάνε τὸν γούμενο να σου τὸν δείξη, τὸν πιο παστρικοχέρι από σένα.

#### Είκοστό δεύτερο.

Θυμᾶστε προχτές που γράψαμε πως του παντοπώλη Καρβελᾶ του συνέθηκε κχτι τι στο ταβερνεῖο που είναι από κάτω από τὸ καφενεῖο της Κάρπαθος; Αἰ, ὁ Καρβελᾶς αὔτε χαμ-

πάρι ἔχει για τὴν υπόθεσι αὐτὰ, γι' αυτό άπορούσα κ' ἐγὼ και ὅλος ὁ κόσμος που γνωρίζει τὴν τιμιότητα των Καρβελάδων, πως ἦταν δυνατό να πέσουν σ' ένα τέτοιο λάθος.



Μὴ φεύγης μωρὲ και με χαντάκωσες — Δὲν μπορῶ γι. τί τὸ «Μωρὸ» κλαίει.

Ψέμματα λοιπόν ἦταν; "Οχι, ἀλλὰ σὲ ἄλλον συνέθηκε τὸ πράγμα, στὸν μπακαλιη που είναι ἐκεῖ κοντὰ στο καφενεῖο της Κάρπαθος που πῆγε ὁ άνθρωπος να φουμάρη τὰ μεσάνυχτα τὸν άργγιλὲ του και τὸν πιάσαν κχτι νυχτοπούλια και τὸν βιάσαν να υπογραφή συναλλαγμα για 3 χιλ. δρ. άλλοιῶς θα τὸν ἔχθεταν και του σούφρωσαν και 83 δρ. που είχε άπάνω του. "Αμ πως λοιπόν ὁ μασκαράς ὁ καφετζῆς άνεκότεψε τὸ ὄνομα των Καρβελάδων; 'Απλούστατον, γιατί κείνος που τὴν ἔπαθε τυχαίνει να ἦναι συγγενῆς των.

Καθὼς μᾶς μοιρίζει, φαίνεται, ὅτι σ' αὐτὸ τὸ καφενεῖο θα ὑπάρχη κάμμιὰ μεταλλευτικὴ εταιρία σάν ἐκείνη που είχε ὁ περίφημος Νικολέτος. Να δούμε τώρα τί θα άπολογηθῆ ὁ καφετζῆς πρὸς ικανοποίησι των Καρβελάδων, οι όποιοι έτοιμάζονται για τὴν εισαγγελία. Και σωστό, γιατί κ' ἐγὼ με τὸ μικρὸ μου κεφάλι, θαρρῶ πως δεν είναι δίκαιο ἄλλοι να πάνθουν και ἄλλοι να ἐκτίθωνται.



'Αντιπολίτεψις. — Δὲν θέλω οὔτε να σε δούν τὰ μάτια μου.

#### Είκοστό τρίτο.

Παρακαλούμε δημοσίως τὸν Κ. Φ. Φωτόπουλον φοιτητῆ της γιαιτρικῆς να μᾶς πληρώσει τὰ ποικύμικα που του ράψαμε άλλοιῶτικα θα καταφύγωμε στα δικαιοσύνη και ἐκτενέστερο και στὸν τύπο.

Σημ. Παληαρθρώπου. Πρὲ κανονιέρη γιατί δεν πληρώνει τὸ κορίτσι; Σάν δεν εἶχες να φορέσης ποικύμισο, δεν κουμπονούσουνα ὡς τὸν λαιμο να λὲς πως ἔχεις βῆχα; Αὐτὸ εἶναι φτωχὸ κορίτσι κχτι ζῆ με τὸν ἰδρωτα του κέπευ της και σὺ θέλεις να του χορημοφῆς τὸν κόπο Οὐξω σου!